

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/269/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200282
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614200282.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., advokátska kancelária, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX P. L. M. č. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 169,68 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 7C/14/2014-48 zo dňa 09.06.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu.

Vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na ich náhradu.

Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 63,12 Eur (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. ú. 42949572/0200, VS: 16711587 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 52 ods. 2; 53 ods. 1, 4; 54 ods. 1; 100 ods. 1 až 3; 101 Občianskeho zákonníka, §§ 2 ods. 1; 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, § 497 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch §§ 24; 25 ods. 1 až 3; 93 ods. 2 až 4 Občianskeho súdneho poriadku.

Konštatoval, že posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy je potrebné vykladať v súlade s obsahom a účelom európskej ochrany spotrebiteľov obsiahnutej v príslušných smerniciach.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu túto charakteristiku spája.

Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Právny predchodca žalobcu má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovanému poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Námietky žalobcu, že je treba aplikovať prednostne Obchodný zákonník neobstoja, pretože všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník. S uplatnením Obchodného zákonníka je spojená dlhšia (štvorročná) premlčacia doba v porovnaní s Občianskym zákonníkom (trojročná premlčacia doba).

Vzhľadom na kogentné ustanovenie § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka je potrebné posúdiť vznesenú námietku premlčania podľa všeobecného právneho predpisu upravujúceho spotrebiteľské právo, a to Občianskeho zákonníka.

Súd v predmetnom spore prihliadol na námietku premlčania uplatnenej pohľadávky, ktorú vzniesol vedľajší účastník.

Z vykonaných dôkazov súd zistil, že uplatnená pohľadávka bola splatná 20.07.2007, a táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná.

Žalobca podal žalobu dňa 24.01.2014, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Vznesenú námietku premlčania považoval súd za odôvodnenú.

Preto žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal premlčaného práva zamietol.

Súd prvého stupňa k oprávneniu vedľajšieho účastníka vzniesť námietku premlčania konštatoval, že s účinnosťou od 15.10.2008 bola do Občianskeho súdneho poriadku zavedená nová úprava týkajúca sa vedľajšieho účastníka, v zmysle ktorej sa môže konania zúčastniť popri navrhovateľovi alebo odporcovi ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (okrem iného podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

V prejednávanej veci ide o takúto situáciu. Postavenie vedľajšieho účastníka v tomto konaní je legitímne a jeho úkony nesmú byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka. V konaní má vedľajší účastník rovné práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Podľa názoru súdu vedľajší účastník je oprávnený vzniesť námietku premlčania uplatnenej pohľadávky a tento úkon považuje za súladný so záujmami žalovaného aj v prípade jeho nečinnosti alebo nesúhlasu.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa ustanovenia § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku. Konštatoval, že žalovaný mal vo veci plný úspech, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, pretože žiadne trovy mu nevznikli a žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na ich náhradu.

V konaní úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal právo na náhradu trov konania vo výške 63,12 Eura, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 17.03.2014 pri hodnote veci 169,68 Eur (2x po 18,26 Eur + 2x režijný paušál po 8,04 Eur + 20 % DPH), podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods.3, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval súd prvého stupňa za účelne vynaložené, vzhľadom na to, že právo na právnu pomoc pred súdmi je ústavným právom každého subjektu práva. Navyše, účasť vedľajšieho účastníka, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov v konaní pred súdmi je žiaduca a je vo všeobecnom záujme, pretože vyvažuje faktickú nerovnosť účastníkov

konania. V spotrebiteľských sporových konaniach vystupuje prevažne na strane žalovaného bežný spotrebiteľ, ktorý nie je odborne „vybavený“ tak, aby náležite obhajoval svoje záujmy v konaní a bol rovnocennou protistranou právnickej osobe, ktorá je odborne, personálne a materiálne pripravená viesť množstvo súdnych sporov. Vedľajší účastník bol v konaní aktívny a súd rozhodol na základe ním vznesenej námietky premlčania v prospech žalovaného, ktorý bol v konaní pasívny.

V súlade s ustanovením § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uložil súd prvého stupňa povinnosť žalobcovi zaplatiť priznané trovy konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí s posúdením veci tak, ako ju vyhodnotil súd prvého stupňa. Súd vychádzal pri posúdení splatnosti pohľadávky z dátumu 20.07.2007. Žalobca sa domnieva, že ide len o chybu v písaní a súd mal uviesť dátum 20.07.2010 ako dátum konečnej splatnosti zmluvy. Pokiaľ však nejde o chybu v písaní a súd mal skutočne v úmysle vychádzať z dátumu 20.07.2007, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie, keďže žalobca nevie uviesť, na základe čoho súd dospel k tomuto dátumu. Súd vychádzal z nepreukázanej skutočnosti, na ktorú nemôže bez ďalšieho prihliadať. Vychádzal z údajov, ktoré neboli tvrdené ani jednou stranou. Pokiaľ ide len o chybu v písaní a správne mal byť v odôvodnení rozsudku ako dátum splatnosti uvedený dátum 20.07.2010, žalobca má za to, že súd prvého stupňa na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby. Súd mal aplikovať Obchodný zákonník, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda absolútny obchodno - záväzkový vzťah aj napriek tomu, že jedna zo zmluvných strán je spotrebiteľom. Žalobca, resp. jeho právny predchodca so žalovaným uzavreli nepochybne zmluvu o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka dňa 16.05.2005, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia §§ 52 až 54 len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v 8. časti OZ, ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ. Zmluva o úvere bola upravená v ObZ. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 OZ. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 OZ sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 01.01.2008. To znamená, že pokiaľ pred týmto dňom bola uzavretá zmluva o úvere, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 01.01.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ust. §§ 52 až 54 OZ.

Žalobca v odvolaní poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu (napr. vo veci sp. zn. 2MCdo/3/2011, 6MCdo/4/2012), na rozhodnutie súdov SR, na komentár k ustanoveniu § 52 OZ G. I., E., Q. a ďalej uviedol, že mu vznikol nárok na úhradu splátok uplatnených v žalobe spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia.

Odvolanie žalobcu smerovalo aj proti výroku o jeho povinnosti nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, v súvislosti s ktorým výrokom uviedol, že v danom prípade bola namiesto aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, keďže ide o drobný spor. Vedľajší účastník v obdobných veciach vystupuje opakovane s obsahovo rovnakými jednoduchými podaniami. Združenie musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splnenie podmienok požadovaných v ustanovení § 142 Občianskeho súdneho poriadku, a to najmä účelnosť vynaložených trov konania. Trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú účelné. Združenie vstupuje len do tých konaní, v ktorých má záruku úspechu. Súd prvého stupňa nemal priznať vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 31,56 Eur.

Žalovaný ani vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich mu z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. vo veci nenariadil odvolacie

pojednávane, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 06.05.2015 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ako aj s dôvodmi tam uvedenými a k odvolacím námietkam žalobcu len na doplnenie konštatuje:

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 2, ods., ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t. j. ku 16.05.2005).

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka) /§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka).

Na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti (§ 2 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa).

Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje (§ 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa).

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

Veriteľom je fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z).

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá (§ 100 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka).

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka,

ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 2 až 4 Občianskeho súdneho poriadku).

Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25 (§ 24 Občianskeho súdneho poriadku).

Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť. Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje. Advokát je oprávnený dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva (§ 25 ods. 1 až 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát (§ 137 Občianskeho súdneho poriadku).

Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že nie je zrejmé, či v súvislosti s konštatovaním súdu prvého stupňa o splatnosti pohľadávky žalobcu ide len o chybu v písaní, alebo o nesprávne zistenie skutkového stavu, odvolací súd konštatuje, že z listinného dôkazu - Príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok SLSP č. 1175/2012/CE zo dňa 27.09.2012 (č. I. 18 spisu) nepochybne vyplýva, že splatnosť úveru nastala dňa 20.07.2010.

Ak teda súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol v texte, že uplatnená pohľadávka bola splatná 20.07.2007, ide nepochybne len o chybu v písaní a keďže takúto možnosť v odvolaní pripustil aj žalobca, odvolací súd konštatuje, že deň splatnosti pohľadávky žalobcu nie je medzi účastníkmi konania sporný.

Vychádzajúc z tohto záveru odvolací súd posudzoval odvoláciu námietku žalobcu čo do nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa, v súvislosti s čím konštatuje:

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 879f ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté predtým nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa odseku 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa odseku 3.

Zo spisu vyplýva, že žalobca odvodzuje svoj nárok na zaplatenie sumy 169,68 Eur s príslušenstvom zo Zmluvy o splátkovom úvere, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou sporiteľňou

a.s. Bratislava a žalovaným dňa 16.05.2005, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému podľa Článku I. Predmet zmluvy úver vo výške 32.000,- Sk.

Žalovaný sa zaviazal zaplatiť predmetný úver v splátkach á 852,- Sk mesačne.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE došlo dňa 27.09.2012 k postúpeniu pohľadávky veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava na žalobcu, pričom súčasťou predmetnej zmluvy je aj Príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok SLSP č. 1175/2012/CE zo dňa 27.09.2012, v ktorej prílohe je okrem iných údajov uvedený aj dátum splatnosti úveru.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu pre premlčanie na základe námietky premlčania vznesenej vedľajším účastníkom.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalobcu, že súd prvého stupňa na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby a mal aplikovať Obchodný zákonník, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda absolútny obchodno - záväzkový vzťah aj napriek tomu, že jedna zo zmluvných strán je spotrebiteľom, odvolací súd konštatuje, že ide o odvoláciu námietku nedôvodnú.

Účastníci konania uzavreli dňa 16.05.2005 spotrebiteľskú zmluvu.

Predmetná zmluva je zmluvou typovou a žalovaný pri uzatváraní a plnení zo zmluvy nejednal v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo v rámci samostatného výkonu povolania.

Niet pochybností o tom, že právny predchodca žalobcu je podnikateľom a predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti.

Niet žiadneho dôvodu, aby na predmetnú právnu vec spotrebiteľskej povahy nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je síce absolútnym obchodom a je pravdou, že na predmetný úver dopadajú ustanovenia Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Predmetná vec je však o spotrebiteľskej zmluve, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou a ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu, teda ide o typický občianskoprávny vzťah.

V súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (porov. rozsudok NS SR vo veci 5MCdo 20/09, rozsudok OS Banská Bystrica vo veci 61 Cb 221/09). Základ právnej úpravy ochrany spotrebiteľa predstavujú ust. § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka.

Postavenie spotrebiteľa nie je prípustné zhoršiť oproti právnej úprave v Občianskom zákonníku. V rámci kolízie dvoch noriem na ten istý inštitút sa použije občianskoprávna úprava.

Preto je potrebné posúdiť námietku premlčania podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže v opačnom prípade, t. j. v prípade aplikácie právnej úpravy vyplývajúcej z Obchodného zákonníka by došlo k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa, teda žalovaného.

Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom na to, že k splatnosti pohľadávky došlo dňa 20.07.2010 a žaloba bola podaná na súde dňa 24.01.2014, bola podaná po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že žalobca neuviedol v odvolaní žiadnu takú relevantnú skutočnosť, ktorá by bola spôsobilá prívodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku.

Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj správne rozhodnutie vo výroku o trovách konania. V prvostupňovom konaní úspešný žalovaný si neuplatnil právo na náhradu trov prvostupňového konania

a ani mu žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

Pokiaľ ide o trovy konania vedľajšieho účastníka odvolací súd v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu konštatuje:

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovaného. V súvislosti s konaním si uplatnilo náhradu jemu vzniknutých trov, a to na právnom zastúpení.

Možno nepochybné skonštatovať, že v dôsledku úspešnej námietky premlčania žalobca bol v konaní neúspešným, preto podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku žalovaný mal v konaní plný úspech.

Trovy konania si žalovaný neuplatnil, ale trovy konania si vyčíslil vedľajší účastník na strane žalovaného, preto bolo správne, ak ich súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi aj priznal. Súd prvého stupňa správne vyčíslil aj výšku priznaných trov konania na strane vedľajšieho účastníka pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Všetky účtované a priznané trovy konania boli účelné. Čo sa týka ich správneho výpočtu, odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa čo do výroku, ktorým boli priznané trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, s čím sa v plnom rozsahu stotožňuje.

K odvolacím námietkam odvolateľa je potrebné dodať, že nie je možné odoprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov, vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Správne preto súd prvého stupňa o trovách konania vo vzťahu k žalovanému aj vedľajšiemu účastníkovi aplikoval § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Preto odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 219 Občianskeho súdneho poriadku rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania a úspešný žalovaný ani vedľajší účastník si neuplatnili trovy odvolacieho konania. Keďže ide o návrhové konanie a návrh nebol podaný, odvolací súd nerozhodoval o trovách odvolacieho konania voči žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.